

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

DIRECTOR: JOSEP M.^a VALLS

Enginyer Agrònom

Director d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Propietari - agricultor

COL·LABORADORS

Senyors Professors de la Direcció d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Senyors Professors de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona

Director i Professors de la Reial Escola d'Avicultura d'Arenys de Mar

Estacions Enològiques de Catalunya

Enginyers agrònoms i agricultors i nombrosos propietaris agricultors

SUMARI

Conferència de l'Agricultura Catalana.—Conclusions provisionals.—Tema I.—Organització jurídica de la producció Agrícola Catalana, per *Jaume Carner i Romeu*.—Tema II.—Les assegurances en l'Agricultura, per *Josep M.^a Boix i Raspall*.—Tema III.—El Crèdit Agrícola, per *Jaume Algarra i Postius*.—Tema IV.—Organització social agrària, per *Josep M.^a Rendé i Ventosa*.—Ja s'ha fet el primer concurs de bestiar, per *M. Rossell i Vilà*.—Folklore de la Pagesia, per *Valeri Serra i Boldú*.—L'agotament dels asfalsars.—L'higiene en el camp, per *Felip Margarit*.—Resum de Revistes, per *P. J. Ll.*—Informació vinícola, per *Pere J. Llort*.—Informació.

MAQUINES DE BATRE

MARQUES "PERFECTA"
I ALTRES

SEGADORES, SEMBRA-
DORES, CULTIVADORES
MARQUES MASSEY-HARRIS

BRAVANTS, TRACTORS,
SELECCIONADORES DE
GRAUS "CLERT" ETC.
(DEMANIN CATALEGS)

MAQUINES AGRÍCOLES
MORET

LLEYDA

TELEFON 165

ESTUDIS D'AGRICULTURA

TÈCNIC AGRÍCOLA
ENGINYER AGRÍCOLA
PROFESSOR EN AGRICULTURA

són els

TÍTOLS I ENSENYANCES

que dona la

Escola Superior d'Agricultura

de la

Mancomunitat de Catalunya

URGELL, 187 - BARCELONA

Comencen els cursos el 15 d'octubre

Demani's el fullet d'informació que
s'envia gratis

J. B. Morató i Font

APOTECARI: Passeig S. Joan, 87 : BARCELONA

C R E S I L O L

Desinfectant poderós, que conté el 50 per 100 d'àcid cresílic : De gran importància per a l'Agricultura, com a desinfectant de corts, corrals, per a la higiene del bestiar, per a les plantes, pugó, insectes, vinyes, etc.
A 225 pesetes 100 quilos :- Classe especial per a combatre les larves dels mosquits, a 250 ptes. 100 quilos

Laboratori especial per a tota mena de injectables esterilitzats : Injectables per a veterinària : Sèrums
Vacunes : Preparació de tota mena de productes especials que ens encomanin els senyors veterinaris

TELEFONS:

Farmàcia: Passeig S. Joan, 87 - 500 G. : Fàbrica: Lepanto, 111 - 440 S. M.

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: Pessetes 7 - Fora: Pessetes 9 - Número solt: Pessetes 0'50

Conferència de l'Agricultura Catalana

CONCLUSIONS PROVISIONALS

TEMA I

Organització jurídica de la producció Agrícola Catalana

1.^a Les convulsions que remouen els fonaments de la vida social obliguen als catalans a disposar d'un organisme legislatiu propi per a reorganitzar llur dret civil de conformitat amb llur naturalesa i amb les exigències del moment present.

2.^a Podem mantenir la confiança en els principis de llibertat civil que informen els nostres drets familiar i successori. En ordre a l'organització d'aquestes institucions en la vida rural, cal introduir quelques reformes, encaminades:

a) A reconèixer a la dona casada l'administració i disposició dels béns parafernals.

b) A restringir els fideïcomisos familiars, facultant-los, amb relació a unitats agràries de mitjana importància, per a harmonitzar la necessitat social de la distribució de la propietat, amb la conveniència d'assegurar la continuïtat de la família rural. Respecte als fideïcomisos existents, ha de fixar-se un procediment senzill per a liquidar en vida del fiduciari la part d'herència lliure i destriar-la de la gravada.

3.^a En ordre al dret de propietat, han d'orientar-se les reformes a enfortir el sentit social de la propietat privada, a augmentar els drets de la col·lectivitat, a afavorir la distribució de la propietat, amb tendència a que treballin les terres llurs propietaris i afavorint la reunió de parcel·les disperses amb mira a l'estalvi en la producció.

En aquesta orientació cal introduir, en el nostre dret públic, a favor de l'organisme que representi la col·lectivitat del poble català:

a) La declaració de propietat pública, prèvia la deguda expropiació,

de les muntanyes que siguin els caps de les conques dels rius, per assegurar i garantir el bon règim i distribució de les aigües públiques.

b) El dret a la major valor de les terres, per virtut d'obres realitzades per la comunitat.

c) El dret a l'expropiació dels latifundis que per deixadesa no rendixin un mínim de producció o que per causes d'utilitat social sigui convenient destinar-los a la parcel·lació segons normes tècnico-jurídiques a fixar en una llei de colonització.

En la mateixa orientació cal introduir, en el nostre dret civil:

a) La facultat de redempció de censos i prestacions a metàl·lic que es presten per raó del conreu de les terres, amb tal que comprenguin la integritat de les finques.

b) Regles que, mitjantçant permutes i compensacions, permetin l'agrupament de parcel·les disperses i la modificació de servituds inútilment lesives.

4.^a És necessari que el dret contractual, en allò que es refereix a les relacions jurídiques entre propietaris i conreadors, s'inspiri en un sentit social que sostregui tant com sigui possible la fixació de les condicions, de coaccions individuals i col·lectives. A aquest efecte cal organitzar els contractes de conreu damunt les bases fonamentals següents:

a) Els contractes de rabassa-morta, parceria, mitgeria, masoveria, i tots els que essencialment tinguin per objecte la distribució de fruits entre propietaris i conreadors, seran obligatòriament concertats amb subjecció a contractes *tipus*.

b) Es formaran els contractes *tipus* per comarques i classes de conreu, per representacions de propietaris i conreadors auxiliats de tècnics de llur elecció. Si no arriben a un acord, resoldrà la diferència una Oficina tècnica composta d'enginyers d'Agricultura i juristes.

c) En aquests contractes s'hauran de destriar les condicions fixes i permanents de les condicions variables. La variabilitat pot consistir, ja en límits màxims i mínims per a emmotllar quelques condicions econòmiques a la variabilitat de les circumstàncies de les finques, ja en limitacions de temps per a obrir un marge a revisions periòdiques justes, ja en condicions escalonades, fent dependre la distribució de fruits dels preus de venda dels productes de la terra.

d) Entre les condicions permanents, ha de garantir-se al conreador el dret a tota millora en les finques conreades, establint regles precises i clares per la llur evaluació. I ha d'establir-se a favor del propietari el dret a la resolució del contracte en cas de mal conreu, estatuïnt un procediment senzill i expedit per a la seva efectivitat.

e) Totes les diferències entre propietaris i conreadors haurien d'ésser sotmeses a un Tribunal arbitral que fallés senzillament i ràpid.

5.^a Les mesures encaminades a afavorir la formació d'una propietat rural mitjana i petita resultarien perilloses a l'interès social si aquest procés de desintegració no vingués acompanyat d'un fort moviment d'integració mitjantçant l'organització de Sindicats agrícoles.

Si l'instint de conservació i el bon seny del poble català no permetés esperar de la seva iniciativa el normal procés de formació d'aquests organismes, hauria de declarar-se obligatòria llur constitució.

Resoltament, la Mancomunitat de Catalunya, per tots els mitjans

que estiguin a la seva mà, ha d'impulsar la creació de Sindicats agrícoles i de Federacions comarcals fins a constituir la Federació de tots els Sindicats agrícoles de Catalunya.

Els Sindicats agrícoles han d'ésser els organismes en els quals tots els qui conreen terres i obtenen fruits s'apleguin (siguin les que es vulgui llurs maneres de pensar) per obtenir, ultra altres fins d'ordre cultural o benèfic, els següents, d'ordre estrictament econòmic:

a) L'adquisició de llavors, plantes, primeres matèries i eines necessàries per a llurs conreus.

b) L'elaboració, conservació i venda dels productes de la terra i llurs derivats.

c) L'assoliment del cabal circulant mitjançant les caixes de crèdit que han de constituir una de les seccions del Sindicat.

Aquests tres objectius primordials dels Sindicats permetran a les Federacions l'assistència de tècnics competents per a guiar-los en el conreu de la terra i en l'elaboració, conservació i venda dels productes en bones condicions.

JAUME CARNER I ROMEU

TEMA II

Les assegurances en l'Agricultura

La CONFERÈNCIA DE L'AGRICULTURA CATALANA, reconeixent indispensable per a la moderna organització de les forces agràries, l'implantació de les assegurances en ses vàries modalitats, per tal de lliurar als agricultors dels efectes de determinats riscos, fer possibles altres formes de progrés econòmic-agrari i contribuir al major desenvolupament dels interessos individuals i de la riquesa col·lectiva i àdhuc a la millor i més justa ordenació de certs deures de justícia o d'utilitat social; i reconeixent aiximateix totalment necessari, donat l'estat actual de l'organització dels segurs a Catalunya, començar per una intensa i metòdica campanya de difusió dels ideals de la previsió, enrobustint les associacions ja existents i preparant per a una data no llunyana una organització la més completa i pràctica possible, ACORDA:

A) La creació immediata d'un INSTITUT D'ASSEGURANCES AGRÍCOLES, baix les següents bases: a) Tindrà inicialment i d'un modo especial, per objecte, realitzar una tasca positiva de difusió dels principis del segur aplicats a l'agricultura i a la ramaderia, essent, per tant, un orgue de propaganda que per mitjà de conferències, publicacions, etc., fomentarà la cultura social entre les classes agràries i prepararà l'organització del futur mecanisme previsor agrari a Catalunya. Permanentment serà un centre d'estudi, d'iniciatives, de propaganda, d'informació i de documentació de les matèries relatives a les assegurances agrícoles.

b) Demés de la especialització, altra de ses característiques serà l'autonomia en sa organització i funcionament, essent al efecte dirigit i administrat per un Consell, compost de set membres, dels quals cinc seran

el·legits per les Associacions agràries en la forma que es determini en el corresponent Estatut, i els dos restants seran un Conseller de la Mancomunitat de Catalunya—que serà designat pel President d'aqueixa Corporació i actuarà de tal en l'esmentat Consell—i el Director general d'Agricultura de la Mancomunitat.

c) El sosteniment de l'INSTITUT anirà el primer any de la seva actuació a càrrec de la Mancomunitat, i en els successius, sense deixar d'ésser subvencionat per aquesta, així com per altres corporacions o particulars, o anirà al de les entitats que practiquin el segur, en la forma que es determinarà en l'esmentat Estatut.

d) La CONFERENCIA designarà d'entre sos membres una ponència que dintre del plaç d'un mes a començar desde la data d'aprobació d'aquestes Conclusions, cuidarà de la redacció del citat Estatut, publicant-lo tot seguit i obrint per terme de quinze dies una informació escrita, a la que podran concórrer totes les Associacions agrícoles de Catalunya, legalment constituïdes, i quins informes deurà tenir en compte la ponència per a la redacció definitiva de l'Estatut, que deurà fer dintre dels quinze dies següents, entrant en vigor tot seguit, sempre que es compti amb els mitjans econòmics necessaris per a la constitució i funcionament immediats de l'INSTITUT.

e) Lo acordat en la base anterior s'entendrà sens perjudici de que el més aviat possible començi una intensa acció de propaganda i divulgació de les assegurances pel major nombre de pobles de Catalunya, quina superior direcció, en tant no es constitueixi l'INSTITUT D'ASSEGURANCES, correspondrà a la Comissió proposada en la base precedent.

B) L'organització de les assegurances a Catalunya, es farà:

a) Segons la base i el règim tècnic de la Mutualitat.

b) Rebutjant l'empirisme i adoptant els procediments moderns d'assegurança més adequats a llurs varies modalitats, procurant-se especialment comptar ben prompte amb estadístiques i demés mitjans que puguin servir de base per a el càlcul dels coeficients dels riscos quins efectes es tracti de remeiar.

c) Respectant l'autonomia de les Associacions ja dedicades actualment al segur o que en el successiu s'hi dediquin.

d) Però es procurarà que les Associacions asseguradores siguin veritablement institucions vives, per a el qual es tindrà molt en compte que unes modalitats del segur poden ésser practicades per organismes *locals*, que altres és millor ho siguin per Associacions *comarcals*, *provincials*, etc., i que unes terceres exigeixen el major nombre possible de persones, i en son cas de coses, assegurades, el qual és convenient tinguin el major caràcter *general*, essent de desitjar que puguin estendre's a tota Catalunya.

e) Aiximateix es procurarà la major coordinació entre totes les entitats asseguradores, especialment les dedicades a l'indemnització dels mateixos riscos, per ço que, en atenció a l'especialitat d'aquests i al caràcter de les respectives associacions, s'establiran Federacions i es concertaran intel·ligències per a la millor realització dels fins socials, així com s'establiran reasegurs, coasegurs i contrasegurs entre les entitats i Federacions, o amb altres organismes de previsió, segons es tracti d'unes o d'altrmodalitats del segur.

C) Darrerament, la CONFERÈNCIA acorda demanar a l'Estat espanyol la prompta inclusió de l'agricultura en les formes d'assegurances establertes ja per a la indústria, respectant-se, però, el modo d'ésser peculiar de l'agricultura i la ramaderia de Catalunya.

JOSEP M.^a BOIX I RASPALL

TEMA III

El Crèdit Agrícola

1.^a La Conferència crea una Societat civil, de forma anònima, per a dedicar-se a fer préstecs de caràcter agrari a entitats.

Tindrà la seu a Barcelona i es dirà «Banc Sindical Agrari».

2.^a Les accions seran subscrites única i exclusivament per els Sindicats agrícoles (o Associacions agràries) que demanin préstecs al Banc i en proporció a un 5 per 100 dels seus préstecs. Així si un Sindicat necessita 100 pessetes, en demanarà 105 en préstec i si el Banc li concedeix, li entregará 100 pessetes en metàl·lic i 5 pessetes en accions.

En tal forma resultarà que tots els Sindicats prestataris interessaran en el Banc en proporció als préstecs que cada un del Banc tingui rebuts. Tots tindran veu i vot en l'Assemblea en proporció al nombre d'accions atribuïdes.

3.^a Com que la Anònima serà civil i no tindrà per fi el lucre, tots els beneficis anyals se repartiran entre els accionistes en forma de dividend actiu. Així aquella distribució d'accions (intransferibles sense l'aprobació del Consell) permetrà que els beneficis reverteixin proporcionalment damunt de les entitats prestatàries, actuant el dividend actiu de corrector automàtic de qualsevol excés d'interès pagat per aquestes i venint a afinar-se l'interès real amb exactitud quasi absoluta.

4.^a El capital procedent de les accions podrà formar el fons de reserva. No obstant, l'Assemblea podrà destinar-hi cabals procedents dels beneficis o d'altres ingressos.

5.^a Per a fer els préstecs el Banc es procurarà capitals mitjançant l'emissió d'*Obligacions agràries*.

Cada any, fins al 1.^r d'octubre, es rebran en la Gerència peticions de préstecs per part dels Sindicats. El dia 1.^r de desembre hauran d'estar aprovades o desaprobadades les peticions. El dia 1.^r de gener es farà l'emissió d'Obligacions en nombre just per a obtenir el diner necessari a fi d'atendre els préstecs sol·licitats durant l'any.

Per als préstecs que calgui fer que no puguin ajornar-se fins a fi d'any i siguin per quantitats poc importants i a curt emplaçament, podrà utilitzar-se el capital social i els fons disponibles, previ acord del Consell d'Administració.

6.^a Les Obligacions seran al portador i rentaran interès fixe. Podran haver-n'hi de dugues sèries segons el emplaçament o taula d'amortització.

7.^a El capital inicial d'exercici serà de 20.000 pessetes subscribint-lo

avençadament les primeres entitats que tinguin que demanar préstecs. Les accions que se'ls entreguin serviran per a quedar-los-hi atribuïdes en proporció al 5 per 100 dels préstecs i les sobreres seran rescatades i entregades a altres Sindicats que més tard demanin préstecs.

Cas de que no hi hagi cap Sindicat que vulgui avençar el capital de les accions, es demanarà a la Mancomunitat de Catalunya que avenci dites 20,000 pessetes sense interès, per a ésser retornat mentre es vagi fent la subscripció de les accions. En tal cas, les accions entregades a la Mancomunitat es titularan *Accions fundadores*, regulant els Estatuts els drets i deures especials inherents a les mateixes.

8.^a Hi hauran *accions* i *parts d'acció*, amb la quantia, drets i deures que estableixin els Estatuts.

9.^a La Societat serà regida per la Assemblea o Junta general d'accionistes, pel Consell Administratiu, pel Comitè de Vigilància i per la Gerència, en la forma que estableixin els Estatuts.

10. La Conferència nomenarà una Comissió executiva encarregada de redactar els Estatuts i de gestionar tot quant convingui fins a posar en marxa la entitat.

Dita Comissió procurarà obtenir per a aqueixa els beneficis de la Llei de Sindicats agrícoles.

B. EL «BANC SINDICAL AGRARI» I LA BANCA LOCAL

11. En bé de la agricultura cal enrobustir la banca local i fomentar les operacions que algunes entitats bancàries realitzen amb caràcter de crèdit agrari.

El Banc Sindical Agrari ha de procurar que dita banca presti tots els serveis de que és susceptible dins de dita esfera d'acció. A tal efecte convé que el Banc Sindical Agrari estigui íntimament relacionat amb dita banca i, en essent possible, presti els seus serveis a través d'ella.

Així la banca local podria subscriure en ferm les emissions d'Obligacions que es fessin a 1.^r de gener; podria actuar com a Sucursal del Banc Sindical Agrari i portar el compte dels Sindicats prestataris de la comarca, etc.

C. OPERACIONS DE CRÈDIT A QUE ES DEDICARÀ

EL BANC SINDICAL AGRARI

12. Les Caixes Rurals continuaran tent el *crèdit agrícola individual*, ajudades pel Banc Sindical Agrari, a fi de que aquelles puguin intensificar i difondre llurs operacions. El Banc Sindical Agrari no realitzarà préstecs a persones individuals.

13. El Banc Sindical Agrari sols tarà préstecs a Sindicats (i a entitats agràries equiparades). Les operacions de préstec del Banc seran preferentment les de *crèdit a llarc emplaçament*, a les quals no pot dedicarse la banca local.

14. El Banc Sindical Agrari evitarà de fer operacions de *crèdit agrícola a curt emplaçament* en les comarques on la banca local deixi satisfeta aquesta necessitat.

Però es dedicarà a elles allí on els Sindicats no trobin facilitats per a dites operacions en la banca local.

15. El Banc Sindical Agrari, amb motiu del compte obert als Sindicats, podrà encarregar-se de les operacions de tresoreria dels mateixos, i d'altres secundàries.

NOTA.—Tot quant fa referència en aquestes conclusions a Sindicats agrícoles pot aplicar-se a les Federacions comarcals o generals dels mateixos, i a les Associacions agràries constituïdes, qualsevol que sigui el seu nom i objecte, encara que no estiguin reconegudes pel Ministeri com equiparades als Sindicats. Solament es dóna la preferència a aquests, per a que el Banc tingui naturalesa sindical i més fàcilment pugui obtenir els beneficis de la llei de Sindicats.

JAUME ALGARRA I POSTIUS

TEMA IV

Organització social agrària

I.—Per una completa organització de la classe agrícola és d'absoluta necessitat:

a) Que els Sindicats i Associacions agrícoles, avui existents a Catalunya, treballin amb entusiasme per al seu millorament social i econòmic, i per al de llurs associats.

b) Que en cada una de les poblacions on no hi hagi encara Sindicat se n'hi fundi un (amb preferència a tota altra Associació) amb el ferm propòsit de treballar.

c) Que en ambdós casos s'organitzin de manera que es pugui obtenir un major rendiment de la terra, reunint-ne el fruit i venent-lo en comú, i especialitzant-se en l'elaboració o transformació del principal fruit transformable per anar a la venda en la mateixa forma.

II.—Agrupament de tots els Sindicats i Associacions d'una comarca en una Federació Agrícola Comarcal per a resoldre tot el que sigui de caràcter comarcal i el que sigui d'interès comú dintre d'elles, conservant, però, tot el de caràcter íntim que les informi.

III.—Agrupament inter-comarcal de Sindicats, Associacions i Federacions comarcals per a atendre a la resolució de tot el que, econòmicament, no seria possible a l'Entitat local o Comarcal.

IV.—Creació d'un Casal Agrícola Català, per a recollir i executar les iniciatives de les Associacions i per a posar en pràctica immediatament que les adhesions ho permetin:

a) Creació d'un Tribunal Arbitral Superior que resolgui en darrer terme els assumptes que li siguin sotmesos pels Tribunals locals o comarcals.

b) Establiment d'una Caixa Central de Crèdit per a practicar i afavorir l'exportació i importació de tot el que pugui interessar a l'Agricultura.

c) Establir o secundar el Segur Agrícola en tots els seus rams i la Creació del Reasegur, entre les Entitats adherides.

d) Exportació, venda i intercanvi de productes de la terra elaborats

o transformats per les Associacions adherides i importació de primeres matèries per a adobs, aliments pel bestiar en el seu punt d'origen, etc.

V.—Que la Mancomunitat de Catalunya, i els Consells Provincials d'Agricultura i Ramaderia intensifiquin la seva acció fins a aconseguir una completa organització social-agrària de Catalunya, sense la qual és impossible l'aplicació de mitjans per al seu efectiu desenrotllament.

VI.—Nomenament d'una ponència que cuidi de portar a la pràctica, a la major brevetat, les conclusions aprovades per la CONFERENCIA DE L'AGRICULTURA CATALANA.

JOSEP M.^a RENDÉ I VENTOSA

Ja s'ha fet el primer concurs de bestiar

En la Mancomunitat hi ha una veritable febre de fer coses. Hom diria que entre els senyors consellers existeix una mena de competència entre llurs respectives seccions. El senyor Mestres, Conseller d'Agricultura, no s'ha pas quedat enrera: ha portat en totes les qüestions agro-pecuàries una activitat que en aquest país del *dolce far niente* administratiu és veritablement un cas extraordinari.

Els concursos de bestiar, que per estar plantejats d'una manera completament adaptada a la idiosincràsia ramadera, és a dir, fora de la mesquinesa i de la rutina, ningú els gosava portar a la pràctica, avui són ja una formosa realitat.

A aquest primer, que s'acaba de celebrar a Granollers, en seguiran una pila d'altres, i és de creure que, des de l'any que ve, els concursos de bestiar seran a Catalunya un fet normal.

* * *

Potser més important que ressenyar l'acte del concurs és contar l'estat de la població bovina i dels vaquers de la comarca del Vallès.

La població bovina del Vallès és mestissa, en sa major part, i després, holandesa. Les vaques suïsses a penes componen el sis per cent del cens.

Estudiada la qüestió de la raça més convenient al Vallès, es cregué que era la suïssa (*schwitz*).

En organitzar, doncs, el concurs per a reproductors lleters de la dita comarca, es topava amb dues dificultats: la primera, que els vaquers tenien interessos creats en animals que no eren de raça concursable; i la segona, que el nombre de reproductors suïssos era tan escàs, que feia preveure una migradíssima assistència de bestiar al concurs.

Afegiu a això que la majoria dels nostres pagesos «no es volen fer veure», que els desplaui ésser els primers en una cosa nova, que els perills de menar les vaques al concurs sovint s'exageraven, que molts no creien pas en un veredicté just, i es tindrà una idea de l'estat de la comarca abans de celebrar-se el concurs.

* * *

Per assistir al concurs sortiren de Barcelona el mateix dia ro, el matí, l'il·lustre conseller d'Agricultura de la Mancomunitat, En Josep Mestres; el Director d'Agricultura, senyor Valls; mon-sieur Dechambre, professor de Zootècnia a l'Escola d'Alfort (París) i a la de Grignon; En Salvador Martí, Inspector d'Higiene i Sanitat pecuària de la província de Tarragona; En Josep Huguet, veterinari a Mollerusa, i el qui firma, amb els seus alumnes de Zoo-tècnia i els que n'havien estudiat.

A la casa de la vila de Granollers, punt de reunió, ultra la comi-tiva citada, hi comparegueren representacions dels ajuntaments i entitats agrícoles de la comarca, autoritats locals i personalitats con-vidades.

Immediatament d'arribar a la plaça de Mossèn Cinto, lloc on s'havia de practicar el concurs, el conseller de la Mancomunitat, junt amb les altres autoritats i convidats, pujà a una tribuna per a pre-senciar la marxa del concurs.

El Jurat estava compost per M. Rossell i Vilà, Salvador Martí i Josep Huguet. Però, aprofitant l'estada a Barcelona de Mr. De-chambre, que havia vingut per a donar quatre conferències d'Herència i Variació, se'l convidà a l'acte, pregant-li, al mateix temps, d'ac-ceptar la presidència del Jurat, com galantment ho féu.

Es presentaren 24 reproductors, dels quals 3 toros i 21 vaques. Es rebutjaren dues vaques, una que no tenia l'edat reglamentària, i l'altra perquè era mestissa.

Mentre el Jurat anava qualificant, els alumnes de Zootècnia de l'Escola Superior d'Agricultura remetien les mides que prenien dels animals concursants, fent, al mateix temps, altres serveis auxiliars al Jurat.

Un cop finides les tasques del Jurat, el conseller senyor Mestres, des de la tribuna, proclamà els números d'ordre dels animals que havien obtingut major puntuació, els quals foren els següents :

T O R O S

Núm. 24, amb un promedi de 56'6 punts

» 16, » » 48'8 »

» 25, » » 42'1 »

VAQUES

Núm, 8, amb un promedi de 53'0 punts

»	20,	»	»	51'5	»
»	18,	»	»	50'0	»
»	26,	»	»	48'5	»
»	11,	»	»	47'9	»
»	12,	»	»	46'9	»
»	13,	»	»	46'7	»
»	23,	»	»	46'6	»
»	22,	»	»	46'5	»
»	14,	»	»	44'9	»
»	3,	»	»	43'8	»

La vaca que tenia la llet amb més mantega no es pogué proclamar, per haver-hi hagut en el moment de l'anàlisi un accident imprevist.

Posteriorment el Jutge únic per aquest concurs mantegaire, que era En Josep Prim, comunicava que la vaca guanyadora era la que tenia el núm. 8, la qual era, ensems, la que havia obtingut major puntuació.

Com és sabut, aquest premi, que s de 250 pessetes, fou ofert a la Mancomunitat per la casa d'indústries làctees de Granollers, senyors Gelabert i Jordana.

Poca estona després, en la Casa de la Vila, els propietaris dels reproductors citats, portant el número d'ordre com a contrasenya, rebien la tercera part del premi, conforme a les bases del concurs.

Els propietaris dels animals premiats resultaren ésser els següents :

Del núm.	24.	Froilà Tintó, de Palou.
»	»	16. Jaume Sirvent, de Mollet.
»	»	25. Joan Oliva, de Granollers.
»	»	8. Antoni Domènech, de Sabadell.
»	»	20. Vicens Falgar, de Montmeló.
»	»	18. Josep Bonvilà, de Mollet.
»	»	26. Lluís Parera, de La Garriga.
»	»	11. Josep Grau, de Granollers.
»	»	12. Josep Grau, de Granollers.
»	»	13. Josep Espinosa, de Parets.
»	»	23. Froilà Tintó, de Palou.
»	»	22. Froilà Tintó, de Palou.
»	»	14. Francesc Bustenga, de Santa Eulària.
»	»	3. Josep Rovira, de Llerona.

Conferència de l'Agricultura Catalana

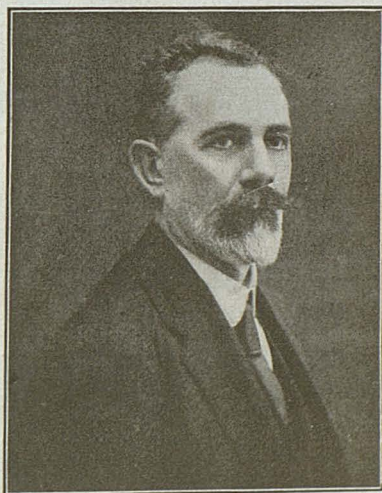
(Vegi's l'article pàg. 161)



D. Jaume Carner i Romeu
Ponent del Tema I



D. Josep M.ª Boix i Raspall
Ponent del Tema II



*Illre. Sr. Josep Mestres
i Miquel*
Diputat per Valls-
Montblanch

Conseller Ponent
d'Agricultura de la
Mancomunitat de
Catalunya



D. Jaume Algarra i Postius
Ponent del Tema III



D. Josep M.ª Rendé i Ventosa
Ponent del Tema IV

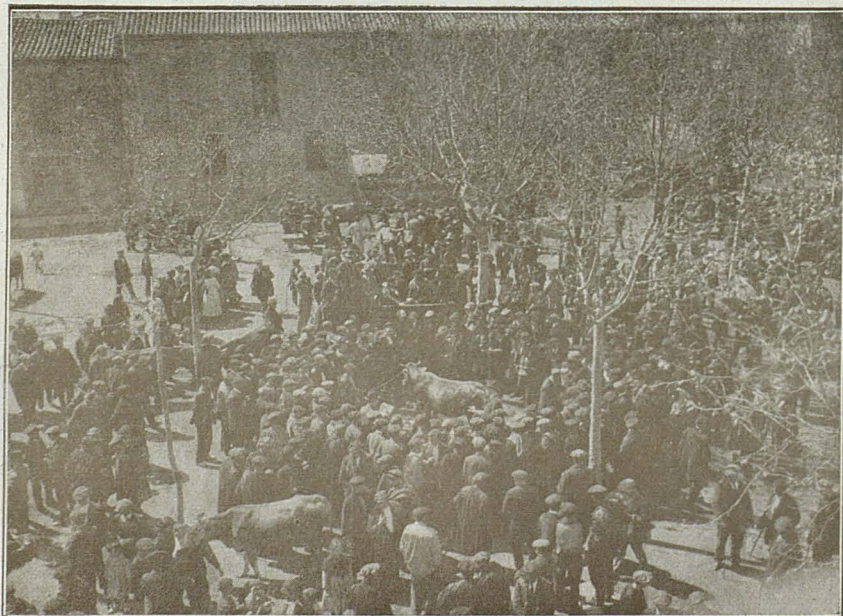
EL CONCURS DE GRANOLLERS

(Vegi's article pàg. 168)



Al davant de Casa de la Vila

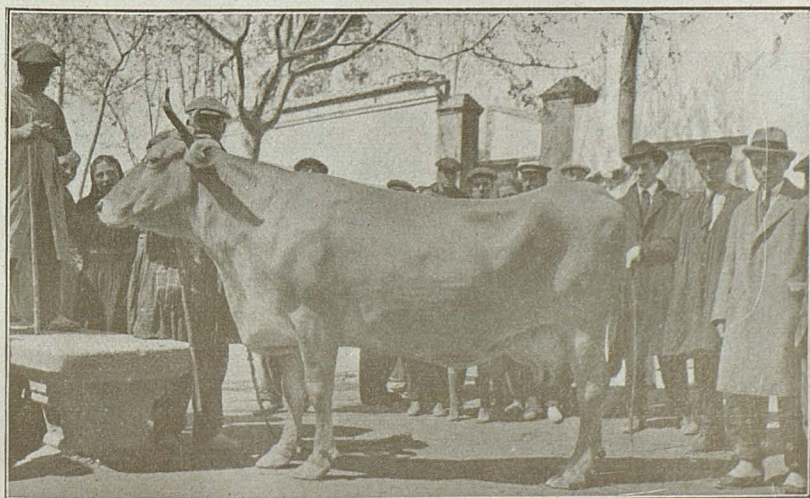
D'esquerra a dreta: En Jaume Serra i Dachs, regidor de l'Ajuntament de Granollers. En Josep Huguet, veterinari, membre del jurat. En J. Wyn, president de la Cambra agrícola del Vallès. En Rossell i Vilà, professor de Zootècnia, membre del jurat. Il·lustre senyor En Josep Mestres, Conseller de la Mancomunitat. Mr. Paul Dechambre, professor de Zootècnia, president del jurat. En Josep M.^a Valls, Director d'Agricultura. En Salvador Martí, Inspector provincial, membre del jurat. En J. Sèculi, veterinari.



Una vista del lloc del Concurs

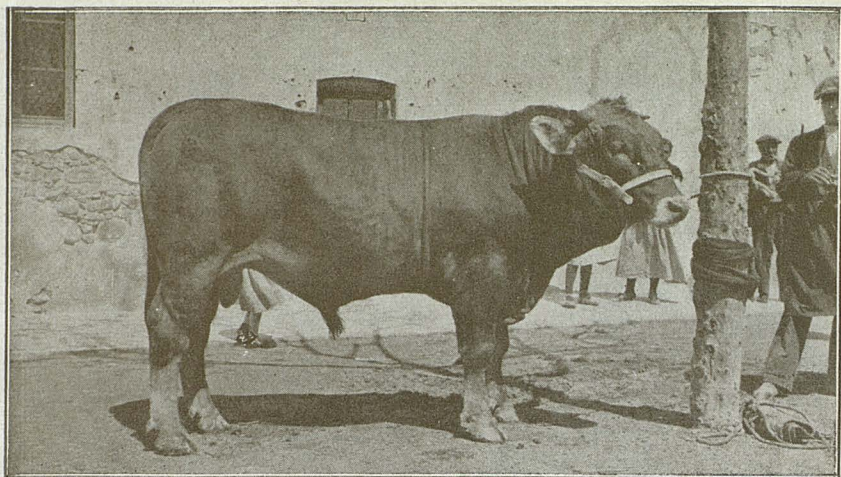


Vaca premiada amb 500 pessetes, citada en primer lloc
i guanyadora, a més, del premi de 250 pessetes de la casa *Gelabert i Jordan*, de Granollers,
per ésser la més mantegaire.



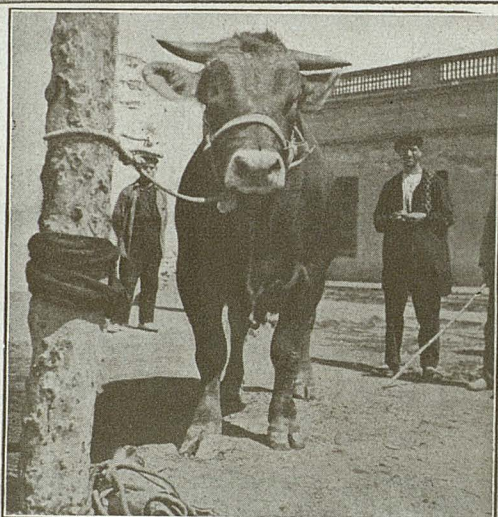
La mateixa vaca, vista de costat

Propietari: Anton Domènech, de Sabadell

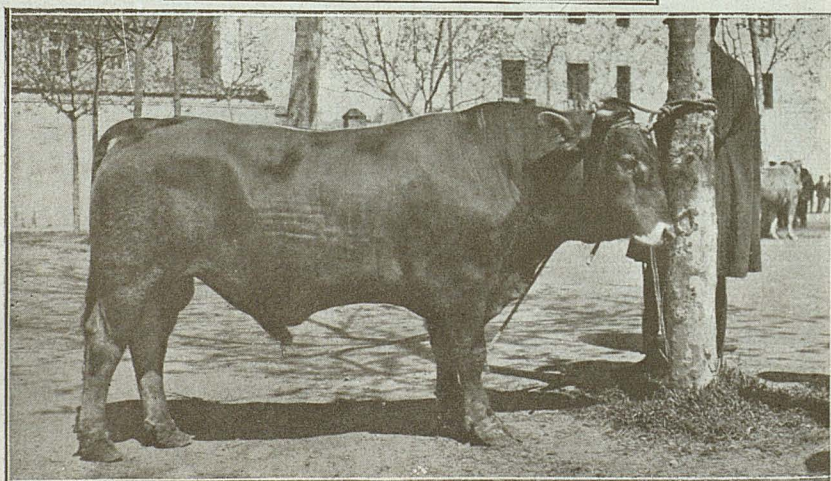


Toro premiat
amb 800 pes-
setes, vist de
costat.

*Propietari En
Froilà Tintó,
de Palou.*



El mateix toro
vist de front.



Toro guanyador de 650 pessetes. Citat en segon lloc.

Propietari: Jaume Sirvent, de Mollet.

Deixaren d'adjudicar-se el premi de 1.000 pessetes i un dels de 650.

El concurs del Vallès ha estat un èxit. Hi ha hagut més del doble d'animals dels que s'esperaven.

L'organització del clos del concurs, un poc deficient. Una corda que hagués separat el públic del Jurat, aquest haguera pogut treballar amb l'esbarjo necessari, que sovint li mancava.

Finalment, ens plau constatar la curiositat que despertà el concurs. Tot el Vallès ramader hi era present. Ramaders d'altres comarques catalanes feren el viatge expressament per assistir-hi.

M. ROSSELL I VILÀ.

Folklore de la Pagesia

El març té mala fama.

396.—No hi ha març que no marcegi,
ni boig que no bogegi,
ni fill d'ase que no brami.

397.—Març, marçot,
mata a la vella a la vora del foc,
i a la jove si pot.

I és preferible que sigui fred, perquè, si no,

398.—Si el març no marceja
ni l'abril abril·leja,
tot l'any bogeja.

S'avançarien les plantes, i no convé:

399.—Ni dona desvergonyida,
ni planta pel març florida.

En conseqüència:

340.—Quan el març fa de maig,
el maig fa de març.

En canvi, si fa vent pel març, s'encarrila el temps:

341.—Març ventós,
abril plujós.

Ara, ¿de què li ve al març la mala fama que l'acompanya? Tot li ve dels dies que va manllevar al mes d'abril, segons ens contarà la rondalla de Romadriu:

342.—Una vegada, una velleta de Romadriu, poble que s'escau a sota del Santuari de Sant Joan de l'Erm, no cabia a la pell de contenta veient que érem a dar-

mers de març i no s'havia aquest mostrat rigorós com altres vegades: no se li havia mort ni un sol cap de bestiar, i la dona, xiròia i alegre, descontenta del març d'altres vegades, amb els punys closos, ella que diu:

Març, marçell:
no m'has mort cap vaca ni vedell,
truja ni porcell.

El repte, si el va dir al sord, no el va dir al peresós; i ell que sí, el pare març, tot disgustat, se'n va i diu a son germà:

Abril, gentil:
deixa-me'n un, deixa-me'n dos,
i, un que jo en tinc, faran tres,
que faran pernabatre aqueixa dona de pagès.

Fillets de Déu! Tant va ésser demanar com obtenir: i heu's aquí que, allargat el març, comença el temps a posar-se rúfol, a fer vent, a emplujar-se, a caure l'aigua com aquell que la donen per amor de Déu. I quan, abonançat el temps, eixugats els camins, tothom s'arrisca a sortir de casa per contemplar la desfeta dels temporals, la gent de Romadriu veigeren com, en la casa d'aquella velleta, hi bateren tant i tant l'agua i les ventades, que van caure les parets, agafant dins l'estada les persones i les bèsties. D'aleshores ençà, sempre que a primers d'abril es deixa sentir el fred, un es recorda dels dies manllevats pel març i de la venjança que aquest va pendre de la dona de Romadriu.

VALERI SERRA I BOLDÚ

L'agotament dels alfalsars

Se'ns ha consultat moltes vegades per agricultors de l'Urgell i de l'Empordà el per què de la poca durada dels alfalsars, comparació feta amb ço que esdevenia anys enrera. L'història es repeteix, i una adequada contesta a nostres comunicants seran les paraules publicades per monsieur G. Battanchon en el *Pogrés Agricole et Viticole*, n.º 14 del 6 d'abril de 1902.

«Els alfalsos no duren pas com abans — se sent que diuen els vells. — Quan jo era jove es tenien alfalsos de setze, divuit i fins vint anys... que encara fornien bones dallades; mentre que avui, quan un alfals té sis o vuit anys ja es troba cansat, miserable, envaït de males herbes: cal bolcar-lo amb l'arada.

Comencem per declarar que no tenim documentació suficient, sobre la llarga vida dels alfalsos fa cinquanta anys, per a poder formular una opinió ben fonamentada sobre les assercions al principi exposades; però ens figurem que, si bé en aquella època els alfalsos duraven molts més anys que no duren avui, no devia passar això *en tots*.

En aquells temps en què el conreu de l'alfals no estava tan estès, al menys en certes regions, és evident que es dedicaven a aquest conreu terres sanes, pregones, substancioses... En aquestes condicions no és res d'estrany que els alfalsos duressin molts anys.

Nombrosos conreadors, seduïts pels beneficis que aquesta lleguminosa aportava, a poc a poc van decidir-se per la seva explotació; però

menys afavorits pel que es refereix a la naturalesa del sòl, obligats, per consegüent, a sembrar l'alfals en condicions que deixaven que desitjar, s'han trobat amb una planta d'existència escuçada i de vigor que no els acaba de satisfer.

En efecte: ¿qui és que no coneix els alfalsos establerts aquí en pobres terres granítiques, seques i primes; allà en terres argilenques, compactes, humides i fredes; més enllà en terres primes basades en soleres de guix, calç o argila impenetrable, o de sorres inertes o impregnades d'aigua?

Inevitablement, quan les arrels de la lleguminosa arriben al subsòl, tot s'ha acabat: la vegetació es fa impossible, i les males herbes, d'arrels superficials, menys exigents en qualitats de terra, envaeixen el conreu.

Aleshores, és clar que, si es comparen els alfalsos d'aquest gènere (que són nombrosos en certes localitats, que freqüentment són el únics) amb aquells altres de què hem parlat primerament, es tindrà, com a conseqüència lògica que els alfalsos d'avui no tenen la vida que abans tenien. Això serà veritat: solament que no es tracta del mateix alfals, o, si es vol, d'alfalsos que es puguin comparar.

Demés, cal afegir que, en matèria de records llunyans, ja es tracti d'alfals o del que es vulgui, sempre són els casos excepcionals, que un hom recorda: els altres, els ordinaris, els corrents, la nostra memòria no els fixa.

Però, a mesura que el temps passa, el que era un cas isolat ho anem generalitzant, fins que arriba un dia que amb convicció, diem: — ¡En el meu temps l'alfals durava molts més anys!

No volem dir, amb això, que no hi hagi una part de veritat en aquesta afirmació. Això es cert en algunes menes d'alfals, és a dir, en aquells que són conreats massa sovint i amb intervals massa curts en el mateix terreny.

I això s'explica. Hi ha una munió de comarques on els sòls absolutament propicis per al conreu de l'alfals són pocs; de manera que, degut als bons resultats que s'hi obtenen, es té tendència a fer les sembres d'alfals tan sovint com es pot. I d'aquest abús ve, per força, al final de cert període, l'esgotament, el cansament de la terra; però no tan sols de les sals minerals, potàssiques i fosfatades, de les quals són àvides les lleguminoses i no se'n saben passar, sinó també, segons totes les probabilitats de totes aquelles bactèries i microorganismes de tota mena l'existència dels quals antigament ni se sospitava i que semblen desenrotllar un paper tan important en la vida de determinades plantes, que es pot ben dir que constitueixen la veritable vida del terreny.

Hi ha una activitat de vida subterrània i misteriosa que, fins a l'actual època, havia fugit de les enquestes fetes en els estudis; com també, en altres rams, havia escapat durant molts anys tota la pul·lulació microbiana que Pasteur va desemmascarar. Hi ha un gran nombre de recents descobriments, dels quals, en un esdevenidor potser no gaire llunyà, la ciència agronòmica sabrà treure profit.

Esperant que aquell dia (del qual nosaltres no més veiem l'albada) arribi, és deure dels agricultors d'utilitzar, amb l'alfals i amb les altres plantes, els coneixements adquirits, amb el fi de treure'n el màxim de profit i de durada, amb un mínim de despeses. Per a obtenir-ho,

trobem, en el primer tram dels procediments basats en aquells coneixements, l'enriquiment del sòl, en llurs elements fosfatats i potàssics, de què hem parlat més amunt, o la seva restitució quan ha vingut el seu empobriment.

No es tracta d'experiències que s'han de fer, ni d'hipòtesis a realitzar, sinó més bé d'aplicar mètodes havent fet llurs proves des de fa molt temps, i, per poca pràctica que es tingui en l'ús d'adobs complementaris, no deixar res a l'atzar.

En efecte, des del punt de vista químic, en un alfals en què les males herbes dominen, què hi ha passat?

Dues coses: d'una part, les capes pregones del terreny han disminuït llur riquesa en potassa i àcid fosfòric que hi havia disponible, ja que les arrels de l'alfals se n'han servit per a fer els teixits aeris; i, d'altra part, les capes superficials s'han enriquit fortament en nitrogen orgànic provenint de les fulles caigudes i que el mateix alfals hi ha deixat.

Tindrem, doncs, un mitjà de vida desfavorable per a l'alfals, que ja no troba en el subsòl els elements de vida que necessita, i, pel contrari, un magnífic acondicionament en la superfície perquè totes les herbes d'arrels superficials puguin tenir ample desenrotllament. És, precisament, tot al contrari del que es necessita.

I, aleshores, què fan, els nostres bons pagesos?

Una bona regada amb *mercaderia*, o bé hi estenen un gruix de fems! Resultat fatal: les herbes paràsites, revifades amb aquests aliments, que els convenen molt, adquireixen una vigor sense igual, i acaben amb l'alfals desgraciat, que ja està mancat de forces per a lluitar!

És el que m'ha passat a mi mateix fa uns vint-i-cinc anys. Tenia uns alfalsos d'unes 8 hectàrees regables i que necessitaven ésser una mica remontats. Aprofitant-se d'una absència d'una setmana, o de dues, el meu personal va tenir l'idea genial de portar-hi tots els fems acumulats després de molts mesos i provinents d'una cleda de 1.800 moltons! L'alfals no ho va resistir: un any després tot allò era un prat; però en el ben entès que no era res del que s'hi havia volgut fer.

Pel contrari, crec haver citat el cas d'un alfals, conreat en un terreny granític de Saône-et-Loire, que, prop del seu setè any, després d'haver estat exuberant, presentava un aspecte que semblava que no havia de servir més que per bolcar-lo. Amb 200 quilos de clorur potàssic, una bona dòsi d'escòries de desfosforació i unes escardes enèrgiques, el vàrem revifar d'aital forma que durà vigorós encara cinc anys.

Heu's aquí en què consisteix el secret perquè un alfals que es trobi en un terreny que li vagi suficientment bé pugui augmentar la seva producció i allargar la seva vida: enèrgiques escardes en primavera, acompanyades del pas de l'escarificador si el terreny ho permet aventatjosament; després, de tant en tant, per la tardor, una escampada d'escòries o de superfosfat, segons els sòls, completada amb 100 o 200 quilos de sal potàssica apropiada, si fos necessari.

Mercès a això, es veurà desaparèixer la invasió de gramínies i compostes, sia arrencades per les dents de l'eina, sia ofegades per l'alfals estimulat i gens castigat en el seu creixement; durant així deu, dotze o més anys, com els famosos alfalsos d'altres temps.

I cal dir que no s'obtindrà amb això solament un major nombre

d'anys de beneficis, sinó també un escreix considerable de farratge millorat en qualitat.

Són, aquests (cal repetir-ho), procediments segurs i d'efecte cert; però insistim, perquè no es doni a aquestes indicacions una amplitud que no tenen: *seran útils sempre que l'alfals sigui sembrat en terrenys que li proporcionin mitjans que li permetin vegetar convenientment.*

Per a trobar-se en condicions d'aprofitar el bon tractament i la bona alimentació, és d'una necessitat primordial *poder viure.*»

L'higiene en el camp

És tan vella com el món la creença que és més sanitària la vida del camp que la de la ciutat. Es comprèn: el sol, els aires purs, aigües sense màcula, aliments frescos i naturals; la quietud, la tranquil·litat d'esperit en lloc de l'exhauriment de la vida ciutadana; exercici físic i passeigs no dificultosos de trobar, tot hi és, o almenys ho sembla, a favor del que fa vida rural.

Però si es compara la mortalitat de les poblacions rurals i la de la ciutat en els Estats Units, França, etc., es demostra que avui paguen més gros tribut els petits vilatges que les ciutats. A França, el 1902, la mortalitat era de 19'1 per 1.000 en les ciutats i la rural de 19'7.

Aquesta anomalia, que sembla paradoxal, no ha estat observada fins fa poc que les grans ciutats han fet grans esforços per fer-se més habitables, conduint aigües, fent clavagueres, asfaltant els carrers, perseguint les habitacions insalubres, instal·lant serveis de desinfecció i vigilant especialment el servei del consum de la carn i de la llet. Els resultats han estat evidents; mentre que en el camp no s'ha fet res, tot ha quedat en el *statu quo* de fa cent anys, i el pagès així paga la falta de la seva inèrcia... i del seu abandó i brutícia en mig de la qual s'obstina a viure i a morir.

Però és hora que les coses canviïn, i cal que el pagès renunciï al seu pou, quasi sempre contaminat; que posi molt lluny de la seva habitació els femers, aigües brutes i tota espècie d'immundícies; que s'alimenti convenientment i amb relació al seu treball; que eviti l'alcoholisme, tan freqüent en algunes comarques, i que atengui als consells que li doni el metge per a l'insolament de les malalties contagioses. Així, els habitants del camp trobaran el benefici dels aventatges que per llur situació tenen i que per incúria han deixat contrabalançar pels inconvenients ja anomenats.

És veritat que l'esperit d'associació en el pagès és poc desenrotllat, el mateix que les iniciatives; i que, per a moltes millores, és precis un esforç de conjunt no sols d'un poble, sinó d'una comarca. Demés, encara que estiguin units, comparats amb la ciutat, són pobres; i no és possible suportar grans emprèstits. Per tant, llur pobresa, ignorància, incúria, esperit de rutina són els obstacles que s'han de vèncer per fer una obra d'higiene en el camp.

Com guanyar aquestes dificultats? Primer per l'educació del pagès

mitjantçant conferències senzilles però pràctiques que li facin comprendre la importància que té la higiene per a la conservació de la seva vida i dels seus. Cal que en l'escola s'ensenyi els principis d'aquesta ciència a fi de que els hàbits de netedat i salubritat entrin en els costums.

Donar als Ajuntaments ajuda i guia per aconsellar-los, indicant-los el què han de fer. Es clar que un poblet no ha de tenir una estufa de desinfecció; però per què no hi ha d'ésser en la vila cap de partit? Tampoc podrà fer una conducció d'aigües; però el que no pot fer un poble sol, potser serà factible per un conjunt de pobles comarcans que estiguin en iguals condicions.

Si es pren a l'atzar el pressupost d'un Ajuntament de poblet, s'hi trobarà assignació per al campaner, el guardabosc, etc.; no es paga res per guardar la vida de les persones.

¿Per què no incloure un tant per cent del pressupost per despeses d'higiene, sufragades aquestes per drets de traspàs de béns, permisos d'explotació? Es comprèn que, la vida moderna fent tan íntims el camp i la ciutat, aquesta està interessada que els seus ciutadans, en sortir al camp, no siguin contagiats per les malalties que allí hi hagi. Per tant, una part de les despeses podria recaure en la ciutat, i l'Estat no és el més interessat que els pagesos siguin forts i sans per nodrir el seu exèrcit. Per tant, em sembla molt del cas el seguir, per resoldre aquest problema, la conducta de Bèlgica, on un terç del pressupost el paga l'Estat, l'altre la província i l'últim terç la comarca.

FELIP MARGARIT
Doctor en Medicina

Resum de Revistes

MEDIS PER A LLUITAR CONTRA L'ENDEMIS I LA COCHILIS.—J. Feytaud: *Revue de Viticulture*.—Abril 1919.

Perquè s'escau l'estudi en hora oportuna, reportarem aquí un dels tractaments de primavera contra aquests insectes: les pulveritzacions d'arseniat de plom.

Cal remarcar, en primer terme, que les fórmules d'arseniats de sosa i potasa, essent solubles, no són d'ús llegendim ni recomenables, ni fins limitant-les a la floració, per molt que resti encara indecís si l'acció venenosa pot transmetre's als vins.

La fórmula de solució que preconitza Feytaud és a base d'arseniat de sosa anhidre i acetat neutre de plom, substàncies solubles en l'aigua i que, mercès a llur reacció, precipiten en arseniat neutre de plom que és substància insoluble. Dosi per hectolitre:

Arseniat de sosa anhidre.	300 grams
Acetat neutre de plom	900 »

Es disolen separadament amb la mitat d'aigua, i un cop aconseguit es decanta l'acetat sobre l'arseniat, batent la mescla.

Es procedeix al tractament a la aparició dels papillons, i al final d'uns deu dies després es donarà una segona pulverització.

Si a Espanya la cosa no fos impossible perquè... sí, tindríem millor recurs amb la nicotina, la qual, amb el mètode de Léonard, i en anys de sequedat que no sigui

de témer el mildiu, s'associa amb una lletada de calç estalviant sulfat i obrant com excel·lent insecticida. Mes l'Arrendatària de Tabacs és senyora i majora vis a vis de l'Agricultura.

L'ARANYA ENEMIGA DE LES ABELLES.—G. Testuzza: *Rivista di Agricoltura*.—Abril 1919.

L'industriosa aranya que ens deslliura de les bestioletes insanes de Sant Narcís, també posa guerra a les més industrioses abelles volguent-les empresonar en llur xarxa viscosa per a fer-se'n un tip de la dolçíssima obrera.

Si bé aquesta, en vol llençat, no ha de témer parany, teles ni fils embescats, al reduir llur vol prop de l'arnera és quan corre perill greu de mort. Per això l'agricultor, curós dels seus interessos, malbarata i arrenca les xarxes de l'aranya properes a l'arnera o armada entre arneres, car no fent-ho així, els aixams devenen migrats fins morir o desaparèixer.

NOVES DIFICULTATS PER A LA EXPORTACIÓ DELS NOSTRES VINS A SUÏSSA.—Cristòbal Mestre: *El Progreso Agrícola y Pecuario*.—Abril 1919.

El ditxós mullatje, que tant escamats ens té a tots els de casa, preocupa també als de fora, al punt que Suïssa, per fugir de perills, ha vingut a assenyalar uns coeficients de àcid tartàric—acidès fixa—tant baixos, i coeficients assenyalats com a límit a les permisions d'importació, que, com remarca ben oportunament l'autor del escrit, el competentíssim director de la Enològica de Vilafranca, és quasi equivalent a una prohibició.

Volen els químics suïssos que la relació entre àcid tartàric i acidès fixa no passi de 0'5, coeficient inaplicable a les nostres regles enològiques, que, segons un estat demostratiu que documenta l'article, la relació mentada és en nostres vins i és en moltíssims casos superior, al 50 per 100. Car, doncs, que de prevaldre el règim enològic suís, els vins d'Espanya perdrien, amb tota llur bondat i puresa, un mercat que convé en extrem mantenir.

Oida! si l'harmonia fins ara regnant entre els tècnics d'abdós països perdura com desitjem. Mes no oblidin els *manipuladors alquimistes* del vi qui per cobdícia a tota aventura es llencen, que a fi de termes i amb perjudicis generals, podria ocórrer ço, que diuen enllà de l'Ebre: «la codícia rompe el saco».

P. J. LI.

INFORMACIÓ VINÍCOLA

La prometedora brotada resta bon xic compromesa per dos causes, una propera i altra no gens llunyana: la manca d'aigua per a la franca vegetació, i aigua que pot arribar-nos tardana quan la floració pugui veure's compromesa i la manca de sofre en l'hora que més ens precisi.

Amb tot per ara l'aspecte dels vinyats és ben esperançador, mes de sobres sabem com en unes hores la millor promesa se'ns pot tornar fallada. I precisament per la manca dels dos elements indispensables, és que veiem en perill els ceps. Bon Deu! ¡I com n'és d'angoixosa la vida agrícola amb les mutacions que solen commoure-la! El problema aigua no depèn de nostre volguer resoldrer-lo; mes la qüestió dels sofres podem i fins deviem deixar-la enllestida. ¿Quin munt de rareses han planat en aqueixa negociació amb Itàlia? S'ouen murmulls d'una intenció que té la virtut d'indignar-nos, i fins quasi en veu ben alta s'ha vingut parlant de concerts i intel·ligències polític-comercials, que, si es podessin esbrinar, manarien a condemncions ben merescudes.

Per un o altre concepte i per les dites causes d'angoixa no sembla pas volguèr-se animar el comprador ni desanimar-se el venedor. Uns i altres som a l'aguait, i la situació resta estacionària sense que els mercats prenguin animació.

I és el cas que els vins francesos i italians són ja colocats, i, per tant, ben reduïts els estocs disponibles. Que els propensos són tipus fluixets i de migrat color i bondat, al punt que no serveix per a la exportació, essent Espanya la única nació amb volums apreciables i classes recomenables per llur garantia. I això, que és cert, no representa pas que l'encallament sigui degut a unes pretensions extremes, car els preus als cellers no mostren variació sensible per a deturar les transaccions.

Els preus màxims es donen al Penedès i Camp de Tarragona de 1'90 a 2'10 pessetes grau i hectolitre; els valors mínims es troben als termes d'Igualada i Martorell a 1'85 pessetes, i els preus de promedi els veiem a la Conca de Barberà de 1'85 a 1'90 pessetes. Transaccions? Escasses i deslligades; mes sabem que els magatzems estan ja assedegats perquè tines i bótes raijaren a dojo ans i després de la campanya d'hivern, i això fa pensar en una reacció no massa llunyana.

Els nostres vins al de fora mostren ésser apreciats i en els punts d'embarc. Alacant un d'ells, cotitzen en propietat i destí a França, Itàlia i Bèlgica, segons informació del *Giornale Vinicolo*, de Casale, a pessetes 60 hectolitre els negres de 15 graus; de 40 a 45 els rosats de 13 graus i a iguals preus els clars de 13 a 14 graus.

Per ara els qui a casa contem amb existències de bon color, beuent i grau, no mostrem pas afany de resoldre'ns a ofertes, i és perquè el corredor ronda esmaperdut, a la que salti, car les ordres de demanda tampoc venen franques. Aquest equilibri entré propietat i comerç vindrà a resoldre's a no trigar, i penso que la resolució no serà pas contrària als vinyaters.

PERE J. LLORT

INFORMACIÓ

Conferència de l'Agricultura Catalana.—La vaga de tipògrafs va fer que es re-trassessin notablement els treballs d'organització i que es rebessin i circulessin les convocatòries i demés impresos amb temps molt just.

La Comissió organitzadora prega molt encarescudament als Ajuntaments i Entitats agrícoles que supleixin aqueix retràs avançant els treballs de nomenament de Delegats i remesa de documents perquè no hagi de sofrir un nou ajornament la Conferència.



Per a poder assistir a la «Conferència de l'Agricultura Catalana» es precís portar firmat i segellat per l'Entitat el Títol de Delegat.

Aiximateix es precís passar per les oficines de la «Conferència», Urgell, 187 (Direcció d'Agricultura), per a controlar-lo i abonar la quota assenyalada de 5 pessetes per cada Delegat.



Ens arriben molt falagueres noves de les notables conferències sobre temes socials que donà el culte i savi jesuïta P. J. Bartolí, al Sindicat Agrícola de Pons, amb ocasió de predicar-hi la Quaresma.



El Sindicat Agrícola de Bellpuig, poble on es donà un dels Cúrsets especialitzats a càrrec de professors de l'Escola Superior de Agricultura amb subvenció de

la Mancomunitat de Catalunya, acaba de fer firmar a sos associats un crèdit inicial limitat que permeti afrontar totes les millores que convinguin al millorament de sos associats. Han reunit així un capital nominal, fàcilment reduïble a efectiu, de pessetes 42,400.

Sembla que entra en els propòsits de la Junta Directiva, que tant es desvetlla per la creixença del Sindicat, el crear una Cooperativa vinícola.



L'interès que arreu ha despertat la Conferència de l'Agricultura Catalana es demostra en el fet que són moltes les persones que s'han presentat a les Oficines preguntant si els seria permesa l'entrada, en qualitat de oients, en el local on se celebraran els actes.

Hi ha molts de Sindicats que, ultra la seva delegació, vindrà a Barcelona una colla de socis acompanyant els seus representants i també han demanat que se'ls permeti l'entrada al local.

Per a coneixement d'ells es fa públic que així que es publiqui el programa de la Conferència es resoldran aquests detalls.



Les deficiències notades en les llistes de Associacions Agrícoles de que s'ha pogut disposar, han fet que algunes entitats no hagin rebut la invitació a l'acte ni els impresos adjunts.

El Conseller - Ponent D. Josep Mestres Miquel, prega a totes les entitats de caràcter agrícola que no l'hagin rebut que es donin per convidades i que escriguin a la Direcció d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya (Urgell, 187. Barcelona) i els serà remesa la documentació.



L'Oficina organitzadora de la Conferència de l'Agricultura Catalana prega molt encaridament als Ajuntaments i Sindicats que enviïn les quotes de Delegats per medi del Gir postal, que per a evitar confusions, en vista de l'aglomeració de treball que hi ha en ella, s'expedeixi, ben clarament, amb el nom de la Entitat remitent, puix s'han rebut moltes quantitats amb noms que no figuren com a Delegats, i es veu en el cas de no poder entendre degudament el rebut.



En la impossibilitat de contestar a cada una de les entitats que pregunten l'hora de les sessions de la Conferència de l'Agricultura Catalana, i altres detalls, la Oficina fa assaber que, una vegada confeccionat el programa, s'anunciarà oportunament, per medi de la premsa diària i es repartirà a totes les entitats convidades i als senyors Membres honoraris.



Ens prega la Oficina de la Conferència d'advertir a tots els Delegats que han enviat les quotes per Gir postal, que es serveixin passar a recollir els rebuts de l'import satisfet.



Igualment se'ns prega de fer públic que els tranvies núms 12, 13, 14 i 15 són els que des de la Plaça de Catalunya condueixen a la Direcció d'Agricultura (Urgell, 187), on ha de celebrar-se la Conferència.

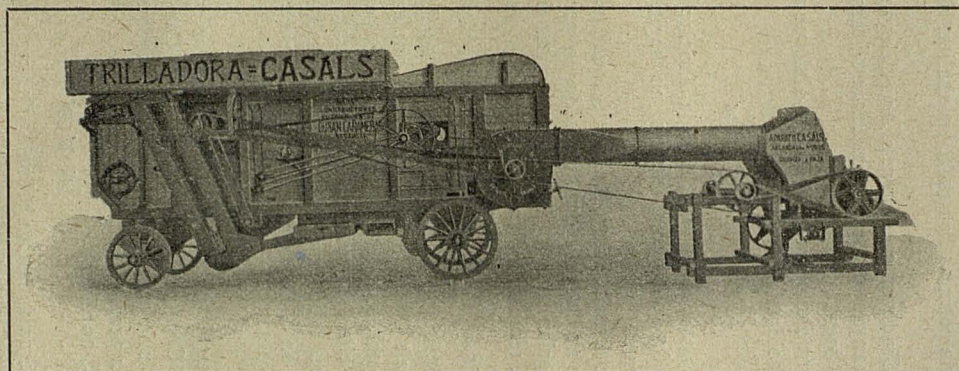


La multitud d'adhesions que es van rebent d'Ajuntaments i entitats agrícoles de tot Catalunya i la expectació que arreu ha causat la celebració de la Conferència de l'Agricultura Catalana, fan prometre que resultarà un acte imponentíssim.

Tren de batre CASALS

ADDICIONAT D'UN APARELL QUE AIXAFA NUSOS I SUAVITZA LA PALLA

A QUI HO DESITGI
LI FACILITAREM
MOLTES REFE-
RENCIES DE NOS-
TRES MAQUINES
DE **BATRE**



CONSTRUIM TIPLIS
DIFERENTS I SI
SE'NS INDICA LA
PRODUCCIÓ QUE
ES DESITJA OBTE-
NIR ACONSELLA-
REM EL TAMANY
--: CONVENIENT --:

Fabricants: SUCCESSORS DE DURAN I CAÑAMERAS

Tallers i Oficines: GURREA, 43 al 49, i RIEGO, 36 al 40 :: SABADELL

**Bàscules
caixes per a
cabals
Pibernat**

**Parlament, 9
Barcelona**

Agricultors!

Empleeu juntament amb els
adobs químics o orgànics el

**Fertilitzador
Radiactiu
H. B. C.**

que és un poderós estimulante
de la vegetació que augmenta
les collites considerablement

Agència general per a Espanya del FERTI-
LITZADOR RADIACIU H. B. C., Bruch,
núm. 42: Barcelona. — De venda en les
principals cases d'adobs d'Espanya.

::: Marca
registrada

BACCHUS

(PATENT)

**ENSOFRADORA
i SULFATADORA
LES MILLORS DEL MÓN**

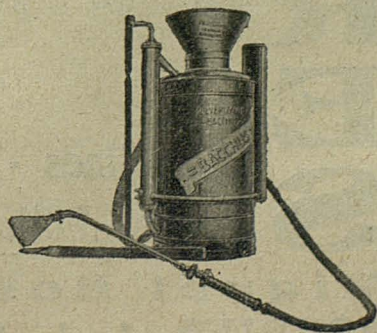


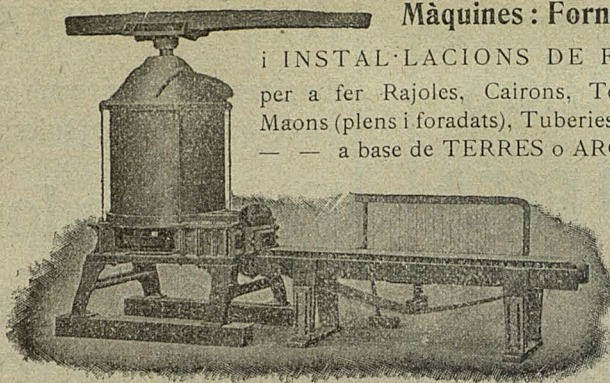
Constructor: C. CIVIL
Carrer Alfonso XII, núm. 66
Telèfon G. 932

BARCELONA

Reparacions i peces de recanvi en tots
els sistemes d'aparells de sulfatar.

DEMANI'S CATÀLEG





Màquines : Forns : Accesoris

i INSTAL·LACIONS DE FÀBRQUES
per a fer Rajoles, Cairons, Teules, Totxos,
Maons (plens i foradats), Tuberries o Canonades,
— — a base de TERRES o ARGILES — —

PREMSES,
AMASSA-
DORES,
MOLINS,
MAXACA-
DORES,
GARBE-
LLADO-
RES

Màquina, moguda a força animal,
fabricadora de materials d'edificació, amb fangs o argiles

MESCLA-
DORES de
morter, etc.

Instal·lacions de FABRIQUES de CALÇ i CEMENTS

Màquines i Motllos per a
fer: BLOCS, MAONS, CO-
LUMNES, CORNISES i al-
tres objectes d'ornamenta-
ció amb CIMENT i ARENA

ESTUDIS i PROJECTES

J. F. Vilalta, c. E.

(Apartat de Correus)

BARCELONA

ARBRES

Selecció d'arbres per a repoblació de riberes

Plançons de POLLS BORDILS

• • • • •

reconeguts en el XIV Congrés de la Federa-
ció Agrícola Catalano-Balear, com una de
les classes de població de major producció

• • • • •

Carolines = Plàtans = Acàcies
Albes = Pollancs de totes classes

Miquel Bosch Batlle
BORDILS • • • • • (Girona)

L'ARQUITECTURA EN LA MASIA CATALANA

País com Catalunya que pot enorgullir-se de posseir un tan gran tresor de construccions rurals, edificades a base d'un art propi, bé mereix que les acopli en sèrie per a millor capir-ne la importància.

Idea constant de la direcció d'aquesta Revista, és i ha sigut sempre la de donar en aquestes planes il·lustrades de *Fora text*, no solament aquelles manifestacions artístiques agombolades en una casa senyorial, urbana o camperola, i les que ofereix l'arquitectura jardineria, sinó publicar també estudis monogràfics de l'art constructiu que marquin ben bé aquella diversitat d'elements que caracteritzen l'arquitectura catalana.

Per tal de deixar traçat un programa a desenrotllar en edicions successives, plau-nos avui fixar l'atenció del llegidor sobre la masia catalana i dir el nostre entusiasme per aqueixa edificació artística popular, que ultra el caire estètic que marca a través del temps, ens ofereix la característica admirable d'un mètode de conreu, un ascensament en la direcció d'una hisenda, que apropa el treballador a la terra, permetent intensificar la labor, no pas com en les contrades estepàries que perden el temps anant i venint de la finca a casa i de casa a la finca.

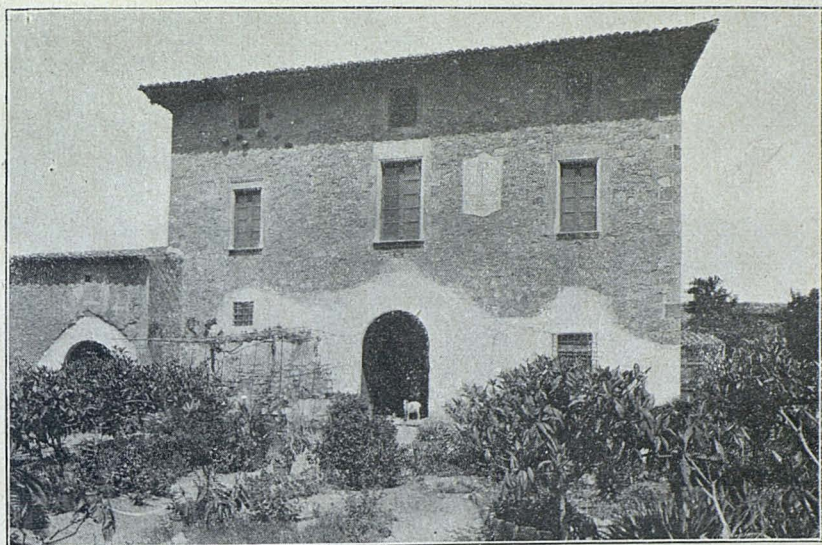
Amb les mostres avui ofertes, no pas triades curosament entre unes poques, sinó separades a l'atzar d'una col·lecció que no baixarà d'un miler—i més aniran afegint-se'n-hi—ens proposem només que donar una idea de la riquesa de les masies catalanes, filles directes de la construcció de les *villae* romanes, el mateix en son conjunt que en sos detalls, i es podrà veure així, com l'estil ha sigut influenciat pel gòtic, com aquest ha florit en tot son esplendor, com ha nascut la masia autòctona nostrada, etc., mai sia sinó per a apreciar la diversitat de models en sa part externa que ens mostraran la casa de viure-hi i la que és vivenda i ensems fortalesa.

Avui presentem tipus que un altre dia seriarem; avui veiem rafits i teulades que més enllà ens serviran per a estudis comparatius; avui oferim, en suma, valuosos documents per a poder apreciar la valor estructural de materials i formes en la composició de les façanes.

Mes, com així solament no es demostraria la riquesa de l'art que ha vingut informant la construcció de la masia catalana; com l'aspecte utilitari de la composició dels edificis està íntimament agermanat amb llur artística estructura, completarem la tasca donant adequades mostres de la disposició d'aqueixa mena d'edificis, tant en la part destinada a viure-hi com aquella que ho és a la manipulació de productes de la terra, deixant així complet l'estudi.



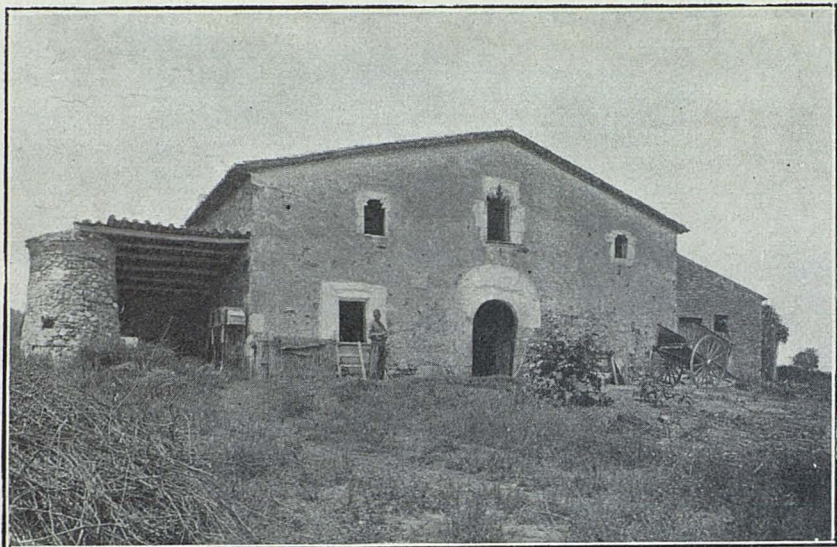
Masia Gironés a Cartellà (Municipi de Sant Geroni)



Masia de Santa Coloma de Gramanet



Càn Canal (Masia de Sant Martí de Provençals)



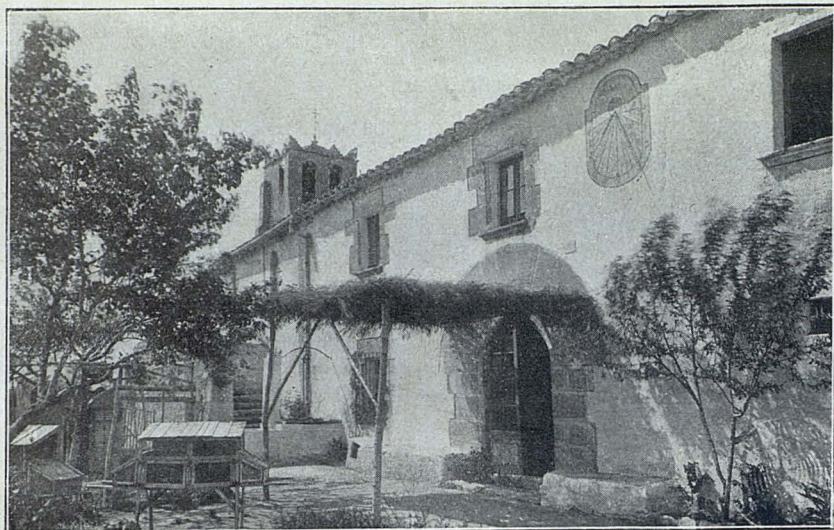
Masia del Bonvinet (al Municipi de Palafolls)



Mas de la Torre, al lloc de Sant Medí (Municipi de Sant Gregori)



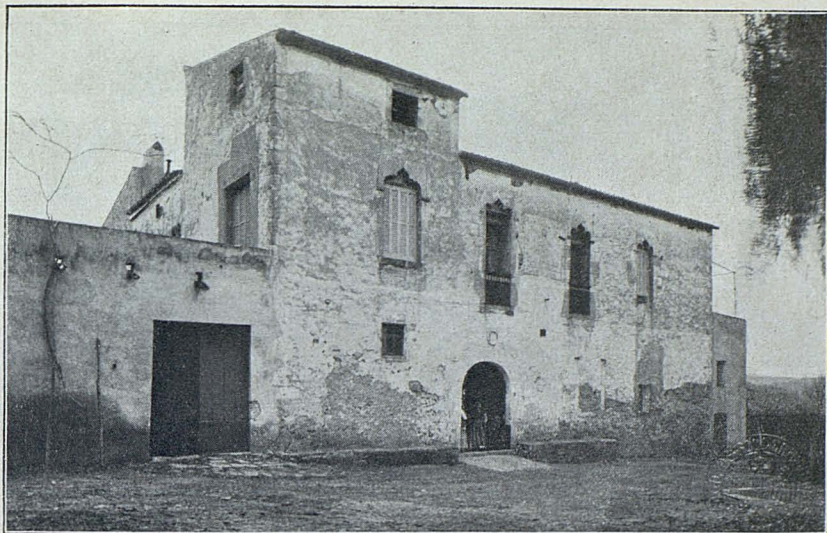
Masia de Càn Grapells, al Guinardó



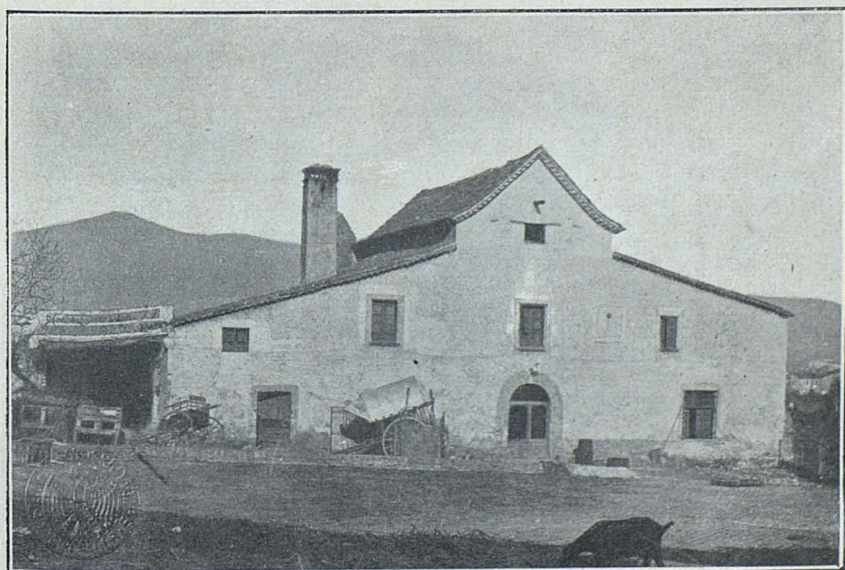
Rectoria de Lo Far (Municipi de Dos Rius)



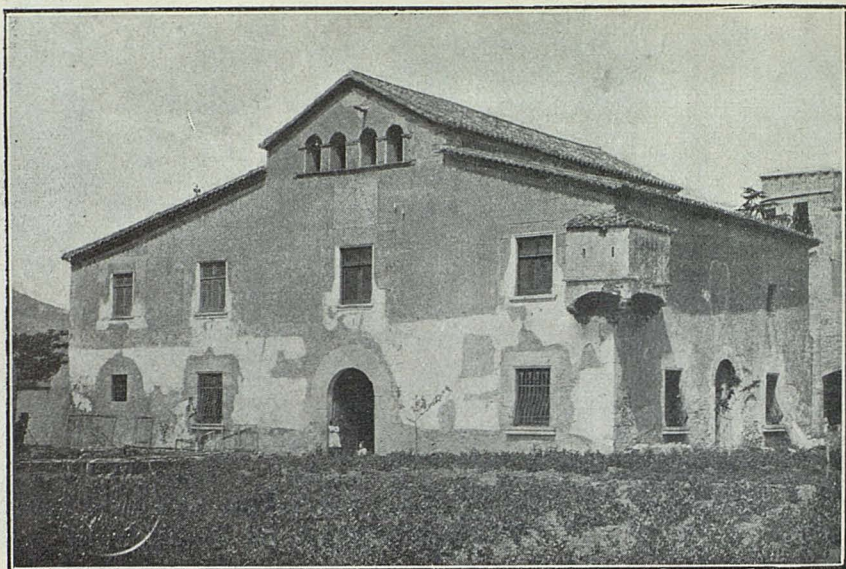
Masia a la Plaça de Santa Coloma de Gramanet



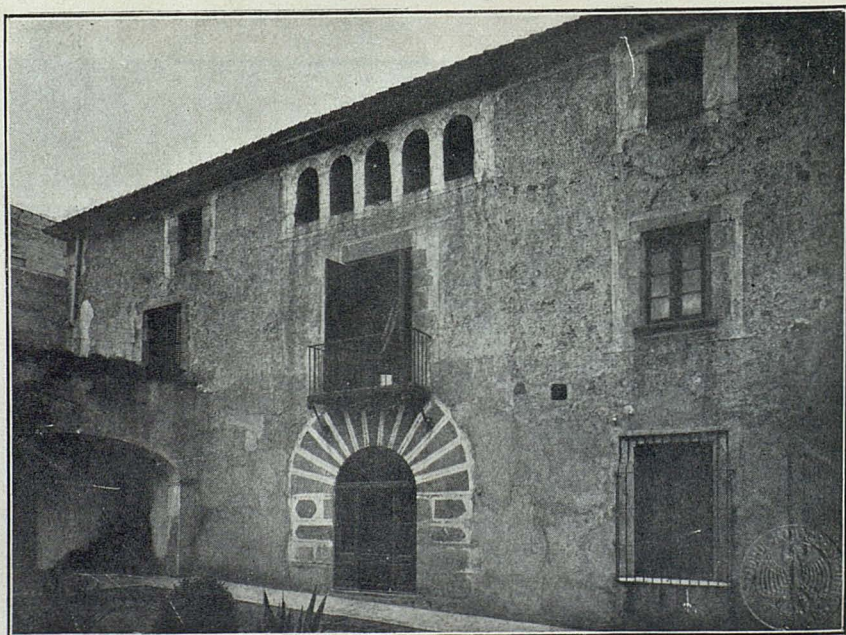
Torre Figuerola a Sant Genís d'Agudells



Masia Càn Sala, a Santa Eulària de Vilapiscina



Masia a Santa Coloma de Gramanet



Masia de Càn Gallifa, a Argentona